

МИ
А Л Е К С А Н Д А Р I

по милости Божјој и вољи народној

Краљ Србије

Проглашујемо и објављујемо свима и свакоме, да је Народно Представништво усвојило, и да смо Ми потврдили и потврђујемо:

КОНВЕНЦИЈУ О ИЗДАВАЊУ КРИВАЦА

ЗАКЉУЧЕНУ ИЗМЕЂУ

КРАЉЕВИНЕ СРБИЈЕ И УЈЕДИЊЕНИХ АМЕРИЧКИХ ДРЖАВА

КОЈА ГЛАСИ:

Његово Величанство Краљ Србије и Уједињене Државе Америчке, желећи утврдити пријатељске односе и потпомоћи ствар правде, одлучили су да закључе уговор за издавање бегунаца испред правосуђа између Краљевине Србије и Уједињених Држава Америчких, и у тој цели одредили су пуномоћнике, на име:

Његово Величанство Краљ Србије Г. Д-р Михаила В. Вујића, Председника Свог Министарског Савета, Свога Министра Иностраних Дела, сенатора, имаоца ордена Милоша Великог II. степена, Таковског Крста I. степена, Белог Орла IV степена, итд. итд.

Председник Уједињених Држава Америчких Г. Чарлса С. Франциса, Изванредног посланика и Пуномоћног министра код Његовог Величанства Краља Србије, који, пошто су показали један другом своја пуномоћства и нашли их у исправној и уобичајеној форми, сагласили су се и утврдили следеће чланове:

Члан I.

Влада Уједињених Држава и Влада Краљевине Србије узајамно пристају да издају лица која, оптужена или осуђена ма за које од злочинстава или преступа изложених у идућем члану а извршених у границама јурисдикције једне од Високих уговорница, траже уточиште или буду нађена на земљишту

друге; но с тим, да ће се то учинити само на основу таквих доказа о кривизи који, према законима места, где се бегунац или лице тако оптужено буде нашло, могу оправдати његов притвор и предају на суђење као да је злочинство или преступ ту и извршен.

Члан II.

Издавање допустиће се за ова злочинства и преступе:

1. Убиства, подразумевајући мучко убиство, убиство родитеља, убиство деце и тровање; покушај убиства; обично убиство, ако је хотимично.

2. Паљевине.

3. Разбојништво, под којим се разуме дело злонамерног и насилног одузимања туђих новаца или ствари од лица, принудом или застрашавањем; опасна крађа, под којом се разуме дело обијања и ноћног упадања у туђе станове, с намером да се изврши крађа; обијање кућа или дућана.

4. Фалзификовање или протурање фалзификованих хартија; фалзификовање или преиначавање званичних аката владе, јавних власти или судова, или протурање ових фалзификованих или преиначених предмета.

5. Подражавање, фалзификовање или преиначавање новца, било металног било од хартије, или обвезница које су издале народне, државне, окружне или општинске управе; или купона њихових или банкнота, или протурање или пуштање у саобраћај истих; или подражавање, фалзификовање или преиначавање државних печата, штамбиља или жигова; поштанских или таксених марака.

6. Утаја, коју су извршили државни чиновници, или лица под платом или надницом, на штету својих господара; крађа; добијање новаца, ствари од вредности или других предмета својине на основу лажног представљања, или примање новаца, ствари од вредности или других предмета својине, знајући да су утајени, украдени или путем преваре добивени, и то кад је такво дело кажњиво по законима у обе државе а сума новаца или вредност лажно добивеног или примљеног предмета, износи најмање хиљаду динара или две стотине долара у злату.

7. Превара или варање које учини извршитељ, банкар, агенат, посредник, старалац, или друго које лице од поверења у вршењу званичне дужности или директор, или члан или чиновник ма ког друштва. кад се такво дело сматра као кажњиво по законима обеју држава, а сума новаца или вредност присвојених предмета износи најмање хиљаду динара или две стотине долара у злату.

8. Кривоклетство ; навођење на кривоклетство.

9. Силовање ; одвођење ; отмица.

10. Самовољно и противузаконо рушење жељезничких пруга или стављање препона на истима, које доводе човечији живот у опасност.

11. Злочинства извршена на мору :

а. гусарство, по закону или међународном праву.

б. побуна или завера за побуну двају или више лица на каквом броду, на отвореном мору, противу власти господарева.

в. злонамерно потопљавање или разоравање брода на мору, или покушај да се то учини.

г. напади на броду на отвореном мору у намери да се нанесе тешка телесна повреда.

12. Злочинства и преступи противу закона Уједињених Америчких Држава о укидању ропства, и трговању робовима.

Издавање ће се допустити тако исто за саучешће у свима случајима злочинстава и преступа поменутим у овом Уговору, кад је такво саучешће кажњиво у Србији као злочин или преступ, или у Уједињеним Државама Америчким као злочин (felony), као што је напред одређено.

Члан III.

Тражење за издавање бегунаца испред суђења вршиће Владе високих уговорница преко својих дипломатских агената, а у одсутству ових преко својих виших консуларних чиновника.

Ако би лице за које се тражи издавање било осуђено за злочинство или преступ, поднеће се један примерак овереног преписа пресуде суда, који га је осудио, а ако је бегунац само оптужен за злочинство, поднеће се потврђени препис решења о притвору у држави где је злочинство учињено, као и саслушања и други докази, на основу којих је такво решење донесено.

Издавање бегунаца према прописима овог Уговора вршиће се како у Србији тако и у Уједињеним Државама саобразно законима који одређују издавање, и имају закону силу у држави од које је издавање тражено.

Члан IV.

Кад се стављање у притвор каквог бегунца у Уједињеним Државама Америчким жели путем телеграфа или другим којим саопштењем пре подношаја формалних доказа, агент српске владе поднеће тужбу под заклетвом, према постојећим зако-

нима у Уједињеним Државама пред судијом или другим којим чиновником овлашћеним за издавање решења о притвору у случајима екстрадиције.

У Краљевини Србији дипломатски или консуларни чиновник Уједињених Држава обратиће се Министарству Иностраних Дела, које ће одмах учинити потребне кораке да се осигура привремено стављање у притвор бегунца и његово задржање.

Привремени притвор бегунца престаће и притвореник биће пуштен у слободу, ако се у току од два месеца од дана његовог привременог стављања у притвор, не поднесе формална молба за његово издавање, поред потребних доказа о кривици, према условима у овом Уговору.

Члан V.

Ни једна од Високих уговорница није обавезана да издаје своје сопствене грађане или поданике према условима у овом Уговору.

Члан. VI.

Одбегли кривац неће се издати ако је преступ за који се тражи његово издавање политичког карактера, или ако он докаже да је тражење за његово издавање у самој ствари учињено у цели да се суди или казни за преступ политичког карактера.

Ни једно лице које једна од Високих уговорница изда другој не подлежи суђењу, нити се може судити ни казнити ма за које политичко злочинство или преступ, или за ма какво дело с овима скопчано, које је он извршио пре свог издавања.

Ако би се појавило какво питање о томе да ли један случај спада под прописе овога члана, решење власти оне владе којој је упућен захтев за издавање, или која је одобрила издавање, биће коначно.

Члан VII.

Неће се одобрити издавање у смислу прописа овог Уговора, ако је застарело законо истраживање и примена казне према законима државе којој је тражење упућено.

Члан VIII.

Ни једно издано лице од једне или друге Високе уговорнице, без свог пристанка, слободно даног и изјављеног, не може подлежати суђењу нити бити суђено или кажњено ма за које друго злочинство или преступ учињен пре његовог издања, осим оно за које је издано, док не добије прилику да се врати у земљу која га је издала.

Члан IX.

Сви узапђени предмети, који се у време његовог стављања у притвор, налазе у притежању лица које се има издати, било да се сматрају као резултат злочинства или преступа за које се он окривљује, било као доказно средство противу злочинства или преступа, предаће се приликом издавања држави која је учинила тражење, у колико је то могуће и не коси се са законима дотичних држава. При свем том, права трећих лица на те предмете биће правилно заштићена.

Члан X.

Ако лице које тражи једна од Високих уговорница на основу овог Уговора, буде такође тражено од једне или више других држава због злочинства или преступа почињених у њиховим јурисдикцијама, његово издавање допустиће се оној држави чије је тражење прво примљено, ако Влада од које се тражи издавање није обвезана уговором да да првенство другачије.

Члан XI.

Трошкове учињене око хапшења, притвора, ислеђења и издавања бегунаца према овом Уговору, сносиће држава у чије се име тражи издавање: но тако да Влада која то тражи не буде обвезана да сноси трошкове за услуге оних јавних чиновника који су под сталном платом оне Владе од које се тражи издавање; и да награда за услуге јавних чиновника који добијају само хонорар или дијурну, не сме превазићи њихове уобичајне хонораре за дела и услуге које би они извршили, да су та дела и услуге биле учињене у обичним кривичним ислеђењима према законима земље чији су они чиновници.

Овај Уговор ступа у живот тридесетог дана после дана у који су измењене ратификације и нема повратне силе.

Ратификације овог Уговора измениће се што скорије у Београду, и он ће остати у сили за време од шест месеци пошто једна или друга уговорна Влада изјави намеру за његов престанак.

У потврду чега пуномоћници обеју страна потписали су овај Уговор и ставили на њ своје печате.

Састављено у два примерка у Београду, 12./25. Октобра 1901. год.

(м. п.) Д-р Мих. В. Вујић с. р.

(м. п.) Чарлс С. Францис с. р.

Препоручујемо Председнику Нашег Министарског Савета, Нашем Министру Иностраних Дела и Нашим Министрима-Унутрашњих Дела и Правде, да овај закон обнародују и о из:

вршењу се његовом старају: властима пак заповедамо, да по њему поступају, а свима и свакоме да му се покоравају.

28. новембра 1901. год.
у Београду.

АЛЕКСАНДАР С. Р.

(М. П.)

*Видео и ставио државни печат,
чувар државног печата,
Министар правде,*

Драг. Стаменковић С. Р.

*Председник
Министарскога Савета,
Министар иностраних дела,*
Д-р Мих. В. Вујић С. Р.

*Министар
унутрашњих дела,*
Н. Д. Стевановић С. Р.

Министар правде,
Драг. Стаменковић С. Р.